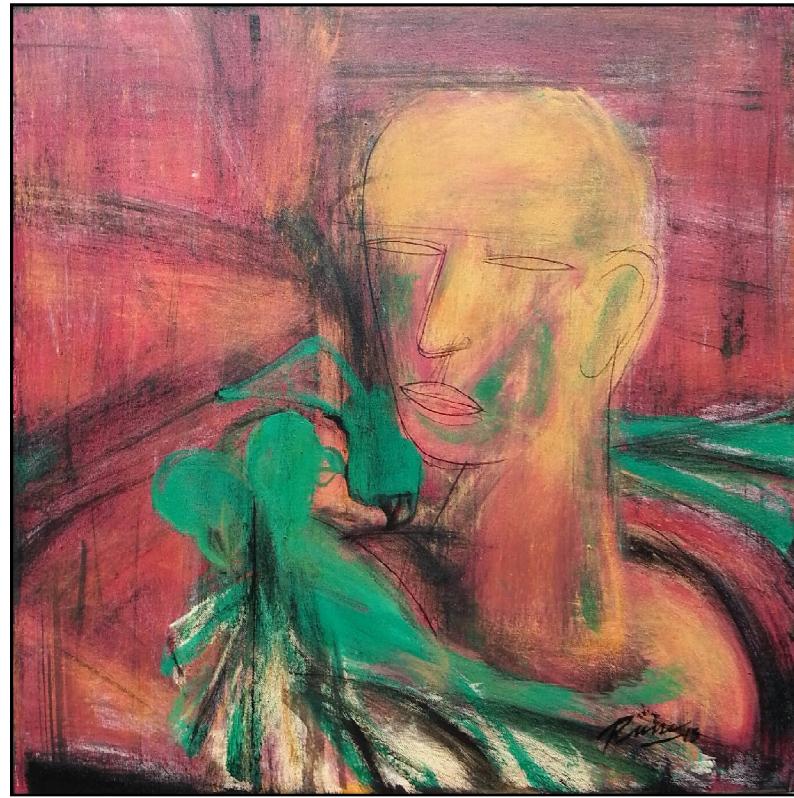

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେବେ ସରେ..

ରହକାଳି ମିଶ୍ର

ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଅନିନ୍ଦ୍ରା ହୋଇ ତା
ପାଖରେ ବୟି ରହେ । ହେଲେ
କେତେବେଳେ ଯେ ଆଖୁପତା ମୁଦି
ହୋଇଯାଏ ଶିବା ଜାଣି ପାରେନା । ଚମକି
ଉଠେ ଥରକୁ ଥେ ହାଲିଆ ହୋଇ
ସାରିଥିଲା । ସାଙ୍ଗରେ ପୁଣି ଗୋଟାଣା
ସୀ । ଶିତିଆଟେ ନମିଲୁ ପାଇଁ , ତଳେ
ଜାଗା ଖଣ୍ଡ ମିଳିଗଲା ତ । ଏଥର
ସତାର ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ
ନିଷ୍ଠା । କେତେ ଲକ୍ଷ ସହିଲାଣି ବିଚାର
ଜାଗାଟି ସଫାରି ସପ ପକାଇ ସତାକୁ
ଆପେ କରି ଶୁଅଥବେଳା ସେ । ଏଇ
ଟିକକ ଜାଗା ପାରବା କ'ଣ କମ କଥା
କି ! ଅର୍ଥିରୁ ଦୂର ଶହ ଚକା ବାହାର
ଗଲାଣି ।

ସତା ନଥ୍ବା ଦୁଇଆକୁ ଚିତ୍ତା କରି
ପାରେନା ଶିବା । ଅଭାବି ଦୁଇଆରେ
ବଞ୍ଚିବାର କଳା ତା' ବାର୍ଥେ ରହି ଶିଖ
ସାରିଥିଲା ସତା । ନା ଥିଲା ଅଧିକା
ପାରବାର ଜନ୍ମ ଅବା ହାବାକାତ ପାର
ନଥ୍ବା ମୁଖ ସପନକୁ ଗୋଟେଇବାର
ଲାଲଥା । ପରା ଅଭାବୁ ବଢ଼ ତାଙ୍କ
ଦେଖାଇବାରେ ବହୁତ ତେରି ହୋଇ
ଗଲାଣି । ଏବେ ଆହ ତା' କଷ ଦେଖୁ
ସହି ହେଉଛି ।

ଯା ଉଠିରେ ପୁଣି ଦୂର ଦିନ ବିତି
ଗଲାଣି । ତଥାପି ମନକୁ ତାଙ୍କ କରିବାକୁ
ରେଷ୍ଟେ କରେ ଶିବା । ଛାତି ଦକର
ଜମାବକଶ କୋହୁ ତାଙ୍କ ରଖ ସତାକୁ
ଚିକେ ଆଇଁ ବିଦା ଅଥାତ ହୋଇ
ପରିଥିବା ସତା ନାକ ପାଖରେ ତରି
ଦରି ହାତ ରଖେ । ବିକନ ହୋଇ
ଠାକୁରୁ ତକା ପାରେ । ସମ ଏକ

ଶିବା ସତା ପାଖର ଫେରି ଆବିଲା
ଖୁବି ଖବର ଦେବା ପାଇଁ । ହେଲେ ସେ
ଖୁବି ସମୟ ତୋରିବା ପାଇଁ ସତା ଆହ

ବେଶୀ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରି ପାରି
ନଥ୍ବା । ଭାତି ସାରା କଷରେ ରହିପଟ
ହୋଇ ଭୋରୁ ଭୋରୁ କିମ୍ବି ପଢ଼ିଲା ଶିବା
କୋତରେ । ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାରଗଲା
ସେ । ଶିବାର ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷଳ
ହୋଇଗଲା । ସତାକୁ ଦିଆ ତା'ର ସବୁ
ଦିଅକୁ ରଖିର । ତାଙ୍କର ଆହୁରି
ହେବ ।

ଶିବା ସତା ପାଖର ଫେରି ଆବିଲା
ଖୁବି ଖବର ଦେବା ପାଇଁ । ହେଲେ ସେ
ଖୁବି ସମୟ ତୋରିବା ପାଇଁ ସତା ଆହ

ତାଙ୍କରଖାନାର ବଢ଼ଦାଖ୍ଯ ଦେବ ସ୍ଵର୍ଗଦ୍ୱାର
ସମାନ ତା ଗୀ ମଶାଣି ଆହୁରି ଯିବାକୁ
ପାଦ ଦେବଗଲା । ସତାକୁ ନେବ ପ୍ରଳିକ୍ଷା
ଗଢ଼ି ତାଙ୍କିଲା ଦିନା କୋଣେ ନିଷଳରେ ।
ସେତେବେଳେକୁ ରାତି ପାହିବାକୁ ଆହୁରି
କିମ୍ବି ସମୟ ଦାକି ଥିଲା ।

ଘରଦ୍ୱାର ହରାଇ ଥିବା ଶିବା ସେଇ
ଶୁଣାନ ପାଖରେ ହେ ଏବେ ରଖୁଛି । ଗୀ
ଲୋକେ କହିବ ଶିବା ସେବେବୋରୁ ଯେମିତି
ଶବ୍ଦ ପାଲିବି ଯାଇଛି...!!!

+ଆଳି, କେହାପରା

ସ୍ଵାମୀ ସେବା ଦାସତ୍ତ୍ଵ ମୁହଁୟେ ଏକ ସୌଭାଗ୍ୟ

ପ୍ରମାଣିତ ଚିତ୍ର

ଶ୍ରୀରାତର

କରିବା ?

ଶାପରେ ଅଛି ଦେବତା, ନର, ଅଧୁର ସମୟେ ସ୍ଵର ଚଳନ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ୟାତ
ବା ପ୍ରାର୍ଥିତ ହୋଇଥାଏଟି । ମୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଦରେ ଅମୁରମାନଙ୍କ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀରାତର୍ୟ
(ଶୁନ୍ଦ ଶୁନ୍ଦ) ବାଦ କରିବି ଏବଂ ସାମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେବତାଙ୍କ ଗୁରୁ ଦୁହସ୍ତି ବାଦ
କରନ୍ତି । ଦୁହସ୍ତି ଓ ଶୁନ୍ଦଙ୍କ ମିଳନ ହେଲେ ଧନଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଶୁନ୍ଦର
ଦୁଶ୍ମତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ସ୍ଵାମାର ପାଦରେ ସ୍ଵର ହାତ ବାରିଲେ ସୌଭାଗ୍ୟ
ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ।

ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆହ ଏକ କାରଣ ଅଛି, ଲକ୍ଷ୍ମୀକର ବଦତରଣୀ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ କୁରୁପୀ,
ଦିବାର ସ୍ଵରାବାନୀ, ଅଶୋକ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହିବେଳେ ଇର୍ଷା କରିବି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ମୁଦୁରେ ଯାଇଛି ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ସଜେ ଯାଇଥାଏ । କେବେବେଳେ ଶ୍ରୀରିଷ୍ଣୁ ଓ
ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ ଏକା ହାତକୁ ବିନାହୀନୀ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ ଏ ସବାବରେ ବୁଝିବା
ହେବାର ଶୈଶ୍ଵର ପଦରେ ହେବା ପାଦ ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ

ଅଧିକାର ପାଦ ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା
ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା
ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ ହେବା ପାଦରେ

+ ରାତର କଣ୍ଠେକୁ, କଟକ ରୋତ, କୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ: ୯୪୩୭୩୭୩୭୦୦୦

ଅନ୍ଧାର ରାତିର ତାକ ସ୍ଵିଶା ପଣ୍ଡା

ଗନ୍ଧନ ଅନ୍ଧାର ରାତିର ତାକରେ ଚମକି ଖୋଲି ଆଖ୍ୟ,

କିମ୍ବି ସେ ତାକିଲା ଏମିତି ବେଳେ କାହାକୁ ପାରିଲି ଦେଖୁ ।

ଦାପ ଜଳ ନାହିଁ ତାରା ବିଶୁନାହିଁ ଦିଶିବ କେମିତି ମୁଣ୍ଡ,

ନିଶା ସାରି ପାଇଁ ରିତରେ ତା' ତାର ସତେ କି ମନ୍ତ୍ର ମୋହ ।

ଯିବାକୁ ତାକେ କି ଆଧିବାକୁ କହେ ନ ଗଲେ ନେବ କି ତାରି,
ଯିବା-ଆସିବାଗ ସମାନ ତା'ପାଇଁ ଏକିବି ପାରିଲି ଜାଣି ।

କିମ୍ବି ହେଲେ ମୋର ସତା ହୋଇନି ଯଦି ଯିବା ପାଇଁ ହେବ,
ଆସିବାକୁ ତା'ର କେମିତି ଚାହିଁବ ନାହିଁ ତ ମନନ ଦୁଇ ।

ସମୟ ଯେହିଠି ନିଷିଦ୍ଧ କେବେ କାହାକୁ ଦିନାକାରୀ,
ଏଇ ଅଛି ଏବଂ ଏବଂ ।

ଆଧୁନିକ ଦେବାର କାହାକୁ ଦିନାକାରୀ,
କାହାକୁ ଦିନାକାରୀ କାହାକୁ ଦିନାକାରୀ ।

ଯେତେ ଭାବିଲେ ବି ରାତି ସବୁନାହିଁ ତାକିବା ବି ସବୁନାହିଁ,
ସମାଜ ଯିବି ମୁଁ କେମିତି ବିଷ ତ ରଖ ଦେଇନାହିଁ ।

+ଶିଖନିରି

ମୋ: ୯୮୭୩୭୩୭୦୦୦୦

